

Arrest

nr. 309 223 van 3 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 15 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 april 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 17 april 2024.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juni 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. De verzoekende partij, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 31 oktober 2023 genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

2. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013

betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, *gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a.*, pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

3. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt niet dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precarie situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk, hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan de verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

4. De verzoekende partij slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Ze betwist weliswaar in haar verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie en te stellen dat zij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt verzoekende partij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de ongegrondheid van haar beschermingsverzoek.

De verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zouden verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat ze steentjes had in haar blaas die operatief werden verwijderd op 15 juni 2023. Ze verklaart dat ze in Griekenland haar plas niet kon ophouden maar dat ze op heden oké is en niet gediagnosticeerd is met een andere ziekte (NPO, p.8). Uit een grondige lezing van het administratief dossier

kunnen geen verdere elementen worden ontwaard die zouden wijzen op een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van de verzoekende partij. Ze brengt deze elementen ook niet aan in het verzoekschrift of maakt in haar verzoekschrift geen gewag van andere bijzondere kwetsbaarheden in haar hoofde.

De verzoekende partij is een gezonde tweeënveertigjarige man die verschillende talen kan spreken en tot de zesde graad middelbaar onderwijs heeft gevolgd. Er wordt niet betwist dat de verzoekende partij op 7 februari 2019 de vluchtelingenstatus in Griekenland werd toegekend. Echter blijkt uit het administratief dossier dat haar verblijfsvergunning vervallen is sinds 7 februari 2022 (Zie blauwe map in het administratief dossier).

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigten van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk is en enkele maanden of zelfs meer dan een jaar kan duren. Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor begunstigten van een internationale beschermingsstatus in Griekenland om dakloos te worden of om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Het ontbreken ervan dient in aanmerking te worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van verzoekende partij als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland. Tevens blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier zeer duidelijk dat de situatie voor statushouders in Griekenland dermate precair is dat het voor een begunstigde van internationale bescherming wiens ADET is vervallen, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, ook noodzakelijk is dat hij beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten, het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

Er moet bijgevolg worden nagegaan of verzoekende partij beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van haar Griekse verblijfsdocumenten, het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee zij na haar terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen.

Uit de verklaringen van de verzoekende partij blijkt dat ze over middelen en een netwerk beschikt die haar in staat stellen om de periode tussen haar aankomst in Griekenland en het verkrijgen van haar Griekse verblijfsdocumenten te overbruggen. Zo kan er uit de notities van het persoonlijk onderhoud worden afgeleid dat ze in Griekenland over aanzienlijke financiële middelen beschikte. Ze verklaart immers dat ze vijftienduizend euro heeft betaald voor haar reis van Griekenland naar Zweden (NPO, p.17). Volgens haar was dit geld afkomstig van haar werkzaamheden in Israël. Tevens blijkt dat ze over een uitgebreid sociaal netwerk beschikt. In Zweden verbleef ze bij vrienden die ze daar heeft leren kennen en die haar financieel hielpen en ervoor zorgden dat ze zelf in Zweden niets hoefde te betalen (NPO, p. 17). Ze heeft ook familie in Eritrea (NPO, p.19), Noorwegen (NPO, p.24) en de Verenigde Staten (NPO, p.28). Ze verklaart ook dat ze (beperkte) steun kreeg van Eritrese toeristen in Griekenland. (NPO, p.23-24). Uit deze verschillende verklaringen kan dus afgeleid worden dat de verzoekende partij beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van haar Griekse verblijfsdocumenten, het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee zij na haar terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen.

Vooreerst moet, in navolging van de commissaris-generaal, worden vastgesteld dat de verzoekende partij getracht heeft om de asielinstanties te misleiden met bedrieglijke verklaringen. Zo heeft de verzoekende partij op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) nagelaten te vermelden dat ze ook in Noorwegen heeft verbleven, daar een verzoek om internationale bescherming ingediend en ze valse verklaringen aflegt over haar vertrek uit Griekenland. Zo verklaart ze op de DVZ dat ze in november 2022 Griekenland heeft verlaten (Vragenlijst DVZ, vraag 33) en stelt ze tijdens het persoonlijk onderhoud dat ze Griekenland heeft verlaten eind 2020 (NPO, p.10, 13, 16 – 18 en 23). Uit de documenten van het administratief dossier blijkt echter dat ze reeds op 9 december 2019 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Noorwegen (Zie Eurodac Marked Hit, in het administratief dossier). Door deze verschillende valse verklaringen, over haar vertrek uit Griekenland en andere verzoeken om internationale beschermingen, laat ze na duidelijkheid te brengen over haar verblijfsomstandigheden in Griekenland.

Het komt aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en onderdak te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij

de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen niet, laat staan genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit haar verklaringen dat ze slechts beperkte moeite heeft gedaan om werk en te zoeken in Griekenland of enige moeite heeft gedaan om de taal te leren. Uit haar verklaringen blijkt dat ze gewerkt heeft in een shishabar maar dat ze hiermee gestopt is omdat haar baas seksuele betrekking met haar wilde (NPO, p.20). Dit is echter een blote bewering die niet op haar waarheid kan worden gecontroleerd. Gelet op haar vastgestelde gebrekkige geloofwaardigheid kan deze verklaring dan ook niet als geloofwaardig beschouwd worden. Bovendien blijkt nergens dat zij enige moeite heeft gedaan om ander werk te zoeken. Zo blijkt uit haar verklaringen dat zij wel naar een arbeidskantoor is gegaan maar dat ze het werk dat ze haar aanboden (schoonmaken, strijken en wassen) niet geschikt voor haar vond. Ook stelt ze dat er een economische crisis is in Griekenland waardoor enkel Grieken tewerkgesteld zijn (NPO, p.23). Door dergelijke algemene, nietszeggende verklaringen af te leggen kan niet blijken dat zij dienstige inspanningen heeft geleverd om werk te zoeken in Griekenland en op die manier daar een leven op te bouwen. Ze beperkt zich verder in haar persoonlijk onderhoud tot het aanvoeren dat er geen enkele kans is om de Griekse taal te leren in Griekenland (NPO, p.23) maar er kan ook niet blijken dat ze enige moeite heeft gedaan of de nodige stappen heeft gezet om taallessen te volgen om zich de Griekse taal meester te maken. Tenslotte blijkt uit haar verklaringen niet dat ze enige moeite heeft ondernomen om, naast haar woonplaats in een vervallen appartement of bij haar voormalige werkgever, enige andere accommodatie te verkrijgen.

Gelet op het voorgaande toont de verzoekende partij niet op afdoende wijze aan dat zij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om tewerkstelling of huisvesting te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoont. Door in het verzoekschrift louter eerder afgelegde verklaringen te herhalen, slaagt ze er niet in om aan te tonen dat zij in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Ze slaagt er tevens niet in om haar eerder vastgestelde gebrek aan algehele geloofwaardigheid te herstellen.

De verzoekende partij toont dus niet aan dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij wegens een bijzondere kwetsbaarheid, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen, die haar niet in staat stelt om te voorzien in haar meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch dat zij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest.

5. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 13 juni 2024 staat het volgende vermeld:

“De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen. De loco adv. VzP vertolkt ter zitting de instructies van de dominis litis: zo wijst zij erop dat de Raad in haar rechtspraak erkent dat er grote problemen zijn met de hernieuwing en verlenging van ADET bij personen die terugkeren uit een ander EU-land: dit duurt minstens ettelijke maanden mogelijk meer dan een jaar. Zodoende komt VzP in de onzekerheid terecht temeer omdat een medische behandeling niet is uitgesloten (VzP werd eerder in Griekenland geopereerd). De stelling dat zij een jonge gezonde man is met een middelbare schoolopleiding en meertalig is, is in deze irrelevant. Ze is kwetsbaar zeker nu ze niet over dezelfde rechten zal beschikken als andere erkende asielzoekers in Griekenland. Ze heeft er geen netwerk. Toeristen kunnen haar ook niet helpen. Ze verwijst naar haar verzoekschrift.”

5. Verzoekende partij brengt ter terechtzitting, met voormelde argumentatie, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 2 april 2024.

Het doel van de vraag tot horen bestaat erin om ter zitting concreet uiteen te zetten met welke grond(en) van de beschikking men het niet eens is en waarom. Verzoekende partij gaat met voormeld betoog echter niet concreet in op, doch voorbij aan de gronden van de beschikking, minstens laat ze na valabele en dienstige elementen bij te brengen die deze in een ander daglicht kunnen plaatsen.

Verzoekende partij merkt terecht op dat, zoals blijkt uit de beschikbare informatie, er in Griekenland grote problemen zijn met de hernieuwing en verlenging van ADET bij personen die terugkeren uit een ander EU-land. Verzoekende partij ontkracht noch weerlegt echter met concrete en dienstige argumenten of elementen de vaststellingen in de beschikking op grond waarvan wordt geconcludeerd dat, wat betreft haar individuele situatie, zij persoonlijk beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van haar Griekse verblijfsdocumenten, het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee zij na haar terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen. Ze laat na concrete en dienstige argumenten bij te brengen die hierover anders doen besluiten. Het louter betwisten of op algemene wijze tegenspreken van die conclusie, is, net als haar opmerking ter zitting dat ze er geen netwerk heeft terwijl uit haar eerdere verklaringen daarentegen blijkt dat zij wel over een groot sociaal netwerk beschikt, in Griekenland en erbuiten, doet geen afbreuk aan die eerdere beoordeling.

Bovendien kan en mag niet worden voorbijgegaan aan de eerdere vaststelling opgenomen in de beschikking, waarover verzoekende partij met geen woord rept ter zitting, dat zij heeft getracht de asielinstanties te misleiden met valse en bedrieglijke verklaringen, hetgeen haar algehele en algemene geloofwaardigheid ernstig ondermijnt.

De Raad herhaalt en benadrukt dat het, in navolging van de relevante rechtspraak van het Europees Hof van Justitie welke eerder in de beschikking werd aangehaald, aan verzoekende partij toekomt om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen. Zoals al eerder uitgebreid werd vastgesteld, blijft zij desgevallend echter in gebreke.

Verzoekende partij slaagt er niet in om *in concreto* aan te tonen dat zij als statushouder in Griekenland in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde, waardoor zij niet in staat was om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, of dat zulk een situatie bij terugkeer dreigt.

Uit haar verklaringen blijkt evenwel het tegendeel, nu hieruit blijkt dat zij in Griekenland wel degelijk toegang had tot medische zorgen, hetgeen ze ter zitting bevestigt waar ze aangeeft dat ze in Griekenland werd geopereerd, en voorts o.a. tewerkstelling, in welk verband er in de beschikking op grond van haar verklaringen o.a. op wordt gewezen dat zij bepaald werk dat haar door een arbeidskantoor werd aangeboden weigerde omdat zij het niet geschikt vond. Het feit dat verzoekende partij blijkens haar eerdere verklaringen, in Griekenland werk -als poets- en strijkhulp- weigerde omdat ze dit niet geschikt vond, is een indicatie dat haar situatie er niet een was van iemand die niet in staat is om te voorzien in zijn of haar elementaire levensbehoeften.

In weerwil tot wat ter zitting wordt voorgehouden, is het feit dat verzoekende partij een gezonde man is met een middelbare schoolopleiding en meertalig, *in casu* wel degelijk een relevant element/gegeven in het kader van het onderzoek en de beoordeling van huidig verzoek, waarbij haar persoonlijke situatie in en bij terugkeer naar Griekenland wordt nagegaan en beoordeeld waar zij internationale bescherming geniet. Louter stellen dat dit niet relevant is, is niet van aard afbreuk te doen aan de gronden van de beschikking, zoals o.a. deze die doen besluiten dat in haar hoofde geen kwetsbaar profiel kan worden vastgesteld. Integendeel, uit haar verklaringen komt daarentegen het profiel naar voren van een jonge, zelfstandige en zelfredzame man met een uitgebreid sociaal netwerk van o.a. familie en vrienden en met aanzienlijke financiële middelen.

Verzoekende partij beweert weliswaar op zeer algemene wijze, doch toont niet aan dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet over dezelfde rechten beschikte of bij terugkeer zal beschikken als andere erkende asielzoekers in Griekenland. Dit is niets meer dan een blote, niet-gefundeerde bewering en kan derhalve niet worden aangenomen.

In het geval bij terugkeer naar Griekenland verzoekende partij geen hulp meer zal krijgen van toeristen zoals zij ter zitting voorhoudt, daar waar zij eerder ten aanzien van de commissaris-generaal verklaarde dat zij (beperkte) steun kreeg van Eritrese toeristen in Griekenland (NPO. p.23-24), toont verzoekende partij hiermee hoe dan ook niet aan dat zij als statushouder in Griekenland de uit haar internationale beschermingsstatus voortvloeiende rechten en voordelen niet (langer meer) zou kunnen laten gelden, zoals wat betreft toegang tot onder meer (taal)onderwijs, medische en sociale zorgen, tewerkstelling en huisvesting.

In dit verband wordt nog vastgesteld en benadrukt de Raad dat verzoekende partij op zitting niet in het minst ingaat op de grond in de beschikking waarbij erop wordt gewezen dat het de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en onderdak te zoeken en de taal te leren, doch dat zulke inspanningen niet, laat staan genoegzaam mogen blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Die betreffende vaststellingen blijven derhalve eveneens onverminderd gehandhaafd.

Verzoekende partij verwijst voor het overige naar haar verzoekschrift zonder voorts in te gaan op de gronden van de beschikking en enige opmerking met betrekking tot de inhoud ervan te formuleren.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de in de beschikking van 2 april opgenomen grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen naar voren waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. DENYS, griffier

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS

